

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto . . . . . glđ. 21.—
Za samo večerno izdanje . . . . . 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

GLASILO

POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Stane 4 nvč.

Telefon št. 870.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi i. t. d. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravištvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravištvo, odpravištvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Novejše vesti.

New-York 15. Amerikanski poročnik Blise, ki se je peljal te dni na razgled v luko Santiago de Cuba, je zapazil, da se nahajajo tam, izven brodovja admirala Cervera, še trije manjši križarji. Imenovani častnik poroča dalje, da je izšel v soboto v mestu Santiago de Cuba list, v katerem se prebivalstvo mesta pritožuje, da pri razdelitvi živil ni dobilo pripadajočega mu deleža. Prebivalstvo se je radi tega pritožilo pri vojnem in pomorskem oblastvu.

Havana 15. V ponedeljek so zapustile luko tri španske ladje, da bi poizvedele, kje leži amerikalno brodovje. V ponedeljek po noči se je približala neka amerikalna ladja luki mesta Santiago de Cuba, ki se je pa takoj, ko se je jelo streljati, oddaljila. V torek pa so se približale isti luki tri amerikalne ladje in oddale šestdeset strelcev, ne da bi bile provzročile kaj škode. Včeraj se je približala amerikalna topničarka »Maple« z belo zastavo in zaprosila, da se zamenja osem vjetnikov ladje »Merrimac« z vjetniki španske ladje »Argonauta«. General Blanco je rekel, da stvar premisli.

Madrid 15. Oficijelna brzojavka generalnega kapitana Augustija iz Manile od dne 8. junija poroča, da je položaj jako opasen. Manila da je obkoljena. Promet je vstavljen. Belokožni prebivalci beže iz strahu pred ustaši v Manilo, kjer se rajši izpostavljajo bombardiranju, ki se pa še ni pričelo.

Madrid 15. Karlistični poslanci pravijo, da vest, razglašena v listu »Rappel« glede sestanka in zborovanja Karlistov v Bruselju pod predsedništvom don Carlosa, ni resnična.

Madrid 15. Sagasta je izjavil proti nekemu časnikarju, da se je v finančnih krogih v Petrogradu razširila vest, da misli Rusija intervenirati

glede Filipinskega vprašanja. Španski vladi o tem ni prišlo še nobeno obvestilo.

New-York 15. Glasom brzojavke lista »Evening World« je dospel v pristanišče San Nikolai na Haiti križar »San Louis«, ki je včeraj na večer odplul iz Guantanamo. V Guantanamo je mir.

New-York 15. Včeraj zjutraj odplulo je iz Tampe petintrideset prevoznih ladij, katere je spremljalo štirinajst vojnih ladij.

Praga 15. Policijsko ravnateljstvo pravi v nekem spisu, da se v zadnjem času množé ovadbe, da se nahajajo večkrat na hišnih vratih, kjer stanujejo Nemei ali Židje, znamenja, iz katerih se da sklepati na proskripejo Nemcev. Po natanjkih raziskovanjih pa, da se je dognalo, da se nahajajo taka znamenja češče tudi na stanovanjih Čehov in Kristijanov, zato da stvar nima drugega smotra, nego strašiti Nemce in hujskati do neredov, katerimi naj bi se motile narodne svečanosti prihodnjih dni.

Dunaj 15. Členi avstrijske kvotne deputacije so bili danes obveščeni, da se bodo ustmena pogajanja obeh kvotnih deputacij nadaljevala dne 25. t. m. na Dunaju.

Budapest 15. Poslanec Géza Polonyi je v svojem govoru v zbornici obdolžil municipije, da polagajo krive račune. Temu se je jako energično uprl ministerski predsednik Banffy, nakar je nastal na levi velik krik in hrup. Razprava se je potem odložila na jutrnji dan. Po seji je Polonyi poslal svojo pričo k ministerskemu predsedniku, kateri si je izbral ministra za deželno brambo Fejérvárija in poslanca Gasari-ja svojima mandatarjema.

Budapest 15. Ko so se sešli priče ministerskega predsednika Banffy-ja in poslanca Polonyi-ja, so se prve izrekle, da se ne gre za osebno razžaljenje in da stvar ni bila drugega nego upravičeno kritikovanje v dovoljenih parlamentarnih

mejah in da za to ni treba nikake izjave niti vi-teškega zadoščenja. Odposlanec Polonyi-ja so se s tem zadovoljili in tako je stvar končala.

Carigrad 15. Glasom poročil so se včeraj popoldne pri Berani črnogorski mejni stražarji in Albanci, ki so zapalili kraj Pesnik in še dva druga kraja, spoprijeli in nad 4 ure bojevali. Kristjani so zbežali v Črnogoro. Črnogorski poslanik je radi teh in prejšnjih sličnih dogodkov ugovarjal na turškem dvoru ter prosil proti temu radikalnih sredstev, ker bi se inače morala prelivati kri.

Carigrad 15. Rusko poslaništvo je oddalo včeraj Turčiji noto, v kateri se zahteva, da se nemudoma pokličejo domov Armeni, ki so za časa zasledovanja in preganjanja pobegnili na Rusko in katerih je nad 30.000.

Pariz 15. Danes zjutraj so se sešli ministri na posvetovanje, da bi se pomenili glede položaja, nastalega vsled včerajšnjega sklepa zbornice. Ministri se zberejo še v drugič v palači Elisée na posvetovanje.

Pariz 15. Pri ministerskem posvetovanju v palači Elisée je ministerski predsednik Méline podal odstavko celega ministerstva.

Pariz 15. Predsednik republike Faure je sprejel odstavko ministerstva podano po Méline-ju.

Pariz 15. Govori se, da prevzame v novem ministerstvu Ribot portfelj financij, prepustivši portfelj za zunanje zadeve sedanjemu ministru Hanotaux. Med drugimi se imenuje tudi Freyeinet, ki misli baje sprejeti ponudbo Ribota, da sestavi z njim novo ministerstvo, pod pogojem, da mu se pusti popolnoma slobodno roko glede postopanja proti agitaciji nacjonalistov, toliko v Franciji sami kolikor v Algeriji.

Pariz 15. Ministerstvo Méline, ki je podalo danes predsedniku Faure svojo odstavko, je šest-

PODLISTEK.

107

PREDNJA STRAŽA.

ROMAN.

Poljski spisal Boleslav Prus. Poslov. Podravske.

Sam ni vedel, kako mu je jedna taka mravljeica jela hoditi po nosu. Hotel jo je odpahnuti, toda takoj mu je celi roj sel na ono roko, na kateri je spala najdenka in potem na drugo. Ovčar jih ni odganjal, prvič, ker mu to brnenje ni dopuščalo zaspati, naposled pa, ker mu je bilo celo prijetno. Kar smehljaj se je, čuteč, da so mu živahne živalce dospete že do pasa ter ni niti vprašal: od kod so se te mravljeice vzele? Saj je vedel, da sedi v jarku, med grmičjem, kjer je mravljeice dovolj in na mraz je nekako — pozabil.

»Da bi le ne zaspal... Da bi le ne zaspal!« je ponavljal. Toda naposled mu je prišlo na misel, čemu ne sme zaspati? Noč je, on pa je v hlevu. Dà, v hlevu je, toda takoj imajo priti tatje. Torej jih Matija čaka z grozno gorjačo v roki in da ne bi zaspal, se ne vleže, marveč sedi na panju.

Oho!... čuje nekak šepet... Že gredó tatje... Že so celo odprli hlevska vrata, da vidi sneg na dvorišču. Matija se pritiska k steni ter stiska svojo gorjačo... On jim dá...

Toda tatje so očitvidno zapazili, da Matija čuva ter odšli. Kaj še: odšli! Zbežali so in dirjajo, da

kar šumi... Ovčar se je nasmehnil ter si mislil, da sedaj že more zaspati, ali vsaj mirno zadremati. Popravil se je na sedežu, stisnil se v kót ter z obema rokama si pritisnil najdenko k prsim, da bi mu ne padla. Potreboval je samo trenutek spanja, ker je bil zelo utrujen. Potem se takoj prebudi, ker ima nekaj opraviti; toda kaj...

»Kaj imam opraviti?« je sanjaril. »Orati?... Ne — saj je že zorano... Konja napojiti?... Sevéda konja...«

Po polnoči je veter razgnal oblake in na nebu se je prikazal srp lune. Medla njegova svitloba je zasvetila naravnost v Matijekove oči, toda hlapec — se ni — ganil. Kmaló se je mesec skrila za griče, prijadrali so novi oblaki z snegom, toda Matijček se še ni — ganil. Sedel je v vnožju griča, z glavo oprto ob steno, objemajoči z rokami najdenko.

Naposled je izšlo solnce, toda Matijček se tudi sedaj ni ganil. Zdelo se ti je, da začuden gleda na plantažo železniške proge, ki je ležala nekoliko desetih korakov od njega.

Solnce je že visoko stalo, kar se je na železniški plantaži prikazal čuvaj. Zapazil je hlapec ter zaklicaj manj, toda Matijček je molčal. Tedaj je stražnik zdirjal z nasipa ter se približal sedečemu. Obšel ga je od daleč, zaklicaj nekekrat: Hej, hej, oče, ali ste se upijali?... in naposled, kakor da ne bi verjel lastnim očem, je zašel v globel griča ter se dotaknil Matijeka z roko.

Hlapčevo lice je bilo trdo kakor vosek, a tudi otrokovo lice je bilo trdo kakor vosek; ivje je viselo hlapecu na trepalnicah in otroku na ustih se je lesketala zmrznena slina.

Čuvaju so omahnile roke od začudenja. Hotel je kričati, toda videči, da je sam, se je obrnil ter jel skokoma bežati nazaj, od koder je prišel. Takoj za vasjo se je videl dim, dvigajoč se z dimnikov óne vasi, kjer je bila občinska pisarna. Tjekaj je zdirjal čuvaj.

Par dni pozneje je spremljal od ondot sani z županom in stražnikom, na katere so potem naložili mrlieca. Ker je pa Matija zmrznil kakor je sedel ter mu radi hudega mrazu ni bilo mogoče odpreti rok, niti zravnati nog, torej so ga naložili na voz takšnega, kakoršen je bil. In tako se je peljal, sedeč z otrokom na roki, z glavo oprto ob zadnji rob sanij, z licem obrucenim proti nebu, kakor bi bil že končal z ljudmi svoje račune ter tožil Bogu svoje krivice in revščino.

Ko je žalostni sprevod obstal na mestu pred pisarno, zbrala se je peščica žensk in kmetov, tudi par židov, in nekoliko na strani vojđ, pisar ter župan Grohovski. Grohovski, ki si je takoj domislil, kdo je zmrznil z otrokom, je poznal Ovčarja ter čemerem pripovedoval zbranim hlapčevo zgodovino.

(Pride se).

intrideseto ministerstvo, odkar se je ustanovila republika. Pripada ministerstvom, ki so se najdalje vzdrala; na krmilo je prišlo namreč dne 20. aprila 1896, vzdralo se je tedaj nad dve leti.

Shod slovanskih novinarjev v Pragi.

Zajedno z znamenito slavnostjo v spomin »očeta češkega naroda« Frana Palackega, na katero slavnost pridejo odlični zastopniki vseh slovanskih narodov, vršil se bode v zlati slovanski Pragi shod slovanskih novinarjev, kateri utegne postati največjega, ne samo idealnega, ampak tudi praktičnega pomena za vse slovanske narode.

Shod slovanskih novinarjev ne bo samo znanja manifestacija slovanske solidarnosti, dokaz vseslovanske vzajemnosti, ampak naj ustvari tisto jedinstvo mej nositelji slovanske ideje, mej slovanskim časnikarstvom, katero je potrebno za uspešno propagiranje, za čim tesnejšo zvezo slovanskih narodov in za mejsebojno spoznanje ter naj položi temelj za to, da zadobi realni in politični pomen, kar je bilo le še tolažba našemu Prešernu, ko je pel, »da največ sveta otrokom sliši Slave.«

Shod slovanskih novinarjev in stoletnica rojstva Frana Palackega se bodeta vršila kakor nekaka proslava prvega slovanskega shoda v Pragi, od katerega je letos minolo petdeset let. Ideje, ki so dale signaturo onemu slovanskemu shodu in ki so obudile strah in trepet v vrstah naših sovražnikov, tiste ideje so v sreih slovanskih narodov pognale kali in dozorel je bogat sad: Živa slovanska zavest vzajemnosti navdaja danes vse slovanske narode, zavest, da so zdravi, sveži, nepokvarjeni slovanski narodi poklicani, postati vodniki celi Evropi in zavzeti v svetovni politiki in v kulturnem življenju odločilno ulogo.

Slovanski shod, ki se je pred polstoletjem vršil v Pragi, je imel namen, obuditi slovansko zavest in ž njo ustvariti pogoje za novo življenje slovanskih narodov; letošnji shod slovanskih novinarjev pa ima namen, ustvariti tisto zvezo mej slovanskim časnikarstvom, katera je potrebna za praktično izvršitev slovanske ideje.

Ni dvoma, da nam rodi shod slovanskih novinarjev tisti sad, kateri od njega pričakujemo. Najbolje bode k temu pripomogla tesna organizacija vsega slovanskega časnikarstva, organizacija, katera bode ustrezala vsem modernim zahtevam in omogočila uspešno delovanje v korist slovanske ideje, za zmago slovanstva.

Spoznavajoč ta veliki pomen shoda slovanskih novinarjev, ki bode združen s proslavo spomina jednega največjih slovanskih rodoljubov, pošiljamo Slovenci toliko iskrenejše pozdrave v slovansko Prago, ker živo čutimo, da nam ni rešitve, da se ne ubranimo svojih krutih in mogočnih sovražnikov, ako nam ne pomorejo slovanski bratje.

Prav zagadatelj pa je dolžnost vseh slovanskih rodoljubov, katerim ni možno udeležiti se slovanskega dne v Pragi, da brzjavnim potom sporočé zborovalcem, da so v sreji pri njih, in da stojimo nepremično na temelju slovanske ideje.

»Slov. Narod.«

DOPISI.

Iz Kaštela (Castelvenere.) [Izv. dopis.]

Piranskega župana dr. Bubbo tudi skrbi iztirjevanje šolskih taks. Sledeč izgledu puljskega župana dr. Rizzi-ja, razložil je tudi on podrejenim načelnikom vasi, kjer imajo šole, potrebo taks ter hotel lepimi frazami prepričati jih, da bi bilo neumestno upirati se istim. Ali pelin ostane pelin, podaj ga tudi iz kupe najfinejšega kristala. Tak uspeh so imele tudi županove lepe besede. Ljudstvo ga je umelo — a po svoje.

Križevga tedna vršile so se procesije tudi pri nas kakor povsod drugod. A vztrajali nismo do zadnjega. Že o procesiji sv. Marka opazili smo novost, katera je ugajala le členom deseterih družin, katerim pa je za cerkev in njene obrede toliko mar, kolikor Vam, g. urednik in meni za lanski sneg. Litanijske vse svetnikov namreč so se pele pri tej procesiji letos prvič — italijanski. In to po skrbi našega »Reverenda« in tukajšnjega učitelja.

Kaj pa! Saj naše ljudstvo je potrpežljivo in prekonservativno, da bi moglo ločiti muhe nekate-

rih gospodov od njihove službe! Tako so namreč naša gospoda računali.

Pri prvi procesiji opazila se je sicer nevolja med ljudstvom, ki je pa vendar molčalo, ko se mu ni branilo opevati na svečnikov »kirie eleison« priljubljeni »Gospodine pomiluj«. Ne tako na križev teden.

Do tega časa se je bil namreč raznesel glas, da bode deželni odbor iztirjeval šolske takse tudi v tem letu bede in siromaštva, ter da so županstva dobila že nalog iztirjati ta davek. Vsled tega je zavlada med ljudstvom ne mala nevolja na one osebe, ki so ubogemu ljudstvu naprtile ta davek. Ker pa je naš župnik vnet prijatelj teh gospodov, ki je ob vsakih volitvah napel vso enerzijo, da je pripomogel tej stranki do zmage, padla je nevolja ljudstva tudi nanj.

Neprijeten med ljudstvom kakor privatna oseba, neprijeten po svojem preintimnem občeivanju z gospodo iz Pirana, pripravil je z uvedanjem italijanskega bogoslužja v cerkvi ljudstvo v skrajno nevoljo. Ni čuda tedaj, da je vzkripela kri v tem ljudstvu, katero uvideva kako so mu na vseh javnih uradih vzkráčene njegove pravice in ki je mrvice pravice našlo doslej le v cerkvi!

Ko se je procesija prvega dne izvršila po — novem obredu, podali so se nekateri možje k njemu, svojemu župniku, proseč ga naj opravi naslednje procesije po starem običaji. Župnik pa je ostal pri svojej — trmi. Ko so se pa drugega dne on in njegovi pomagači — med procesijo — zadirali v verne udeležnike, naj nikar ne odpevajo »moli za nas« temuč »ora pro nobis«, tedaj je ljudstvo pozabilo, da je v procesiji. Razdrlo je takoj sprevod in da niso nekateri treznejši možje posegli vmes, čutil bi bil g. župnik križev teden tudi na svojem hrbtu in svojej glavi. Ker tedaj niso mogli rabiti rok, sukali so tem pridneje jezik: Proč s tem plovanom! Proč s . . . . .! On je prijatelj teh, ki so nam naprtili šolske takse! Tak je kot so oni! Proč sè šolo!

To pa je vendar uplivalo toliko na g. župnika, da se drugega dne ni upal prikazati, da bi vodil drugo procesijo.

Tako, g. urednik, razvidite, kako sistematično se podi ljudstvo iz cerkve, ne samo rojanske, ampak tudi drugod po škofiji.

Da si bil za pokojnega Cvitka pri službi božji v Kaštelu, divil bi se bil pobožnosti našega ljudstva. A stopi danes v naš božji hram! Na prstih svojih rok in nog prešteješ njegove obiskovalce.

Ko zdravnik spozna svojemu bolniku bolezen, prisodi mu zdravilo, ki naj mu olajša njegov bolesten stan. V nas pa se pozna bolezen, pozna se tudi pripomoček, a noče se ga podati trpečemu ljudstvu. In to imenujejo moderno! Moderno da! a — barbarstvo.

Sedaj pa še preponižno prošnju do preč. škof. ordinarijata! Prečastitemu Istemu je gotovo znano razmerje naše do našega g. župnika, da ne živimo in ne moremo živeti v dobrih odnošajih s takim župnikom, to je prečastitemu tudi znano.

Sicer čujemo, da nas misli ta naš gospod zapustiti iz lastnega nagiba. Bilo skoraj in srečna mu pot!

Ko se to zgodi bode na prečastitem škof. ordinarijatu, da nam pošlje pastirja, kateri bode umel glas svojih ovčie; potem bodo tudi one poslušale njegov.

Politični pregled.

Slovanska krščanska narodna zveza

je odposlala danes k ministerskemu predsedniku grofu Thunu odposlanstvo (Povše, Robič, Einspieler, Spinčič in Wachnianin), ki je pojasnilo Thunu razmere Slovencev, Hrvatov in Rusinov. Posebe so odposlanci povdarjali, da jezikovno vprašanje ni samo češko-nemško, marveč da je posebnega pomena tudi za Slovence, Hrvate in Rusine, ker posebe pri teh narodih še ni vrejena enakopravnost. Slovenci in Rusini so za avtonomijo, toda le za tako, da so varovane narodne pravice manjšin. Grof Thun je z zanimanjem poslušal ta pojasnila ter zagotovil odposlanec, da bo storil v tem oziru, kar bo v njegovi moči.

Č položaju. Pred nami leže sedaj izjave opozicijskih strank. Vsebinska istih se bore malo razlikuje od izjav podanih v jeseni, ko se je parlament odložil. Pomirjenje strank ni napredovalo niti

za korak, pač pa se sme reči, da so nasprotja izrečena v manifestih le še odločneja. Nevzdržljivost parlamentarnega položaja je dovolj dokazana in ne vem, kako se mora grof Thun zibati v sladkih nadah, da mu prinese jesen česar ni mogel doseči sedaj. Kakor smo že naglašali večeraj je izjava večine pojav uprav evangeljske zmernosti samozatajevanja in spravljalivosti. Nasprotno stoji izjave opozicijskih strank nepremično na stališču, da se morajo jezikovne naredbe razveljaviti, z drugimi besedami, da se mora sramotno udati vlada in češki narod. Kar se tiče vlade, je to njena stvar, da varuje svojo čast in svoj ugled. Kar se pa dostaje češkega naroda, uverjeni smo, da se isti ne uda neopravičenim zahtevam nemških kričačev in da ne odstopi radovoljno od pravice priborjenih si po večletnih težkih bojih, ne da bi se mu dalo zadostnih garancij za popolno jezikovno ravnopravnost. Teh garancij pa grof Thun ne bode mogel dati, ker Nemcem ne gre le za to, da se odpravijo te jezikovne naredbe, nego zato, da se sploh ne izdajo jezikovne naredbe, katere bi jim odvzele le trohico tega, kar so neopravičeno uživali do danes. Saj zahtevajo danes celó uzakonjeni državni jezik nemški, torej še več, nego so imeli do sedaj! In je li mogoče, da Nemci, ako se jezikovne naredbe odpravijo, postanejo pohlevnejši ter odstopijo od zahteve uzakonjenja nemškega kakor državnega jezika. Da tega ne storé, je jasno ter ni potrebna posebna državniška modrost, da se to predvidi. Ako pa je gotovo, da Nemci ne popuste tudi ako se ugodí njih neopravičeni zahtevi, ali prav za prav, da jim greben še bolj zraste in ako je gotovo, da Čehi ne morejo nikdar sprejeti nemških diktatov, je po našem menenju bolje, da ostane vse pri starem ter da se pusti besneti nemško opozicijo dokler ne izbesni popolnoma. Nasilje in predvladje manjšine nad naravno in zakonito večino v državi mora se streti enkrat za vselej, prej ne bode miru v Avstriji. Ako hoče grof Thun, da se bode njegovo ime blagoslavljal v zgodovini razvitka avstrijske države naj se postavi odločno na stališče: Nunquam retrorsum! (Nikdar nazaj!) Vsako drugo krpanje in cinicanje dajalo bode pogum grobokopom državne misli in avtoritete in ozlovoljalo narode v Avstriji, kateri so ji najmočnejša zaslomba. Konečno zmore le oni, kateri se možko in odločno postavi proti divjemu navalu Nemcev. S Thunom ali brez Thuna mora desnica, oziroma morajo Slovani vstrajati. Ako hoče pasti Thun, naj pade; Slovani v Avstriji ne smejo se odpovedati mestu, katero jim tiče!

O preloženju državnega zbora piše »Nowa Reforma«: »Preloženje ali razpuščenje parlamenta bil je edini izhod iz težkega položaja. S preloženjem pridobila je vlada razmeren mir in svobodno roko za nadaljno akcijo, nadaljevanje zborovanja parlamenta izpostavila bi jo viharjem in divjim epizodam, ne da bi donesla kak dobiček. Grof Thun izvolil si je preloženje državnega zbora, koje ne prejudicira nikakor bodočnosti ter mu daje čas in možnost izvesti spravno akcijo. Ako bi poslednja bila brezuspešna, ostane mu za razpuščenje parlamenta še zadosti časa. Za sedaj začena zopet absolutistično vladanje na podlagi § 14. državnih osnovnih zakonov. To bode edini vspeh, kateri ima zahvaliti Avstrija terorizmu prusofilske obstrukcije!«

§ 14. Zakon zaradi ureditve uradniških plač stopi v veljavo konec julija ali pa meseca avgusta, vsled tega pa se s pomočjo § 14. reši tudi zakon glede prodaje sladkorja. Istim potom odpravi vlada kolek za časnike, mitnino in določi polajšave pri pristojbinah pri prevzetju posestva.

Ameriško-španjska vojna. Leno se vleče ameriško-španjska vojna in ne spleča se skoraj več, da se o nji poroča. Razun uničenja lesene španjske eskadre na Filipinah, niso dosegli Amerikanci še nobenega izdatnega vspeha. Manila, katera je po ameriških poročilih že tolikokrat pala, je še vedno v rokah Španjcev in smešno se glasi poročilo, da je Manila že od vseh strani obkoljena ter, da so ustaši samo še 200 kilometrov daleč od tega mesta. To bi bilo dvakrat tako daleč, kakor je od Trsta do Ljubljane. No, ako je tako, se Manili ni še bati tako brzega napada. Na Kubi tudi ne gre Amerikancem dosti bolje. Vedno in vedno bombardirajo Sant Jago de Cuba in okolice, vedno izkravajo vojake, a še vedno ni slišati o kakem vspehu. In kar je najlepše dan za dnevom se čita o odhodu 30.000 mož ameriške vojske iz Tampe, a še vedno ni gotovo, da so odšli, kamo-li da bi že bili

priplovili do Kube. Ako se bodo gospodje Amerikanci tako »komodno« vozili na Kubo, se Španjci okolo Sant Jago de Cuba tako utrdé, da pridejo prvi prepozno in to tembolj, ako mej tem prispé Camarra sê svojim brodovjem.

Domače vesti.

Dru. Karolu Neuschellerju, tajniku finančne prokurature v Trstu je podelilo Nj. Veličanstvo z Najvišjo odredbo z dne 2. t. m. naslov in značaj finančnega svetnika.

Namestnik grof Goëss se je odpeljal včeraj v Sežano. Na občinski meji sta ga pozdravila okrajni glavar dr. Laharnar in sežanski župan, v trgu samem pa, ki je bil okrašen narodnimi zastavami, ga je navdušeno pozdravljalo ljudstvo. Potem se je vršil na okrajnem glavarstvu sprejem duhovščine, poveljnika 97. pešpolka, uradništva, filijalke rudečega križa, občinskega zastopa in drugih korporacij. Namestnik si je ogledal uradnice, cerkev in šolo in se po kosilu odpeljal skoz Povir in Divačo v Škocjan; vračaje se od tod v Trst je posetil tudi deželnega poslanca Muho.

Na shod slevanskih novinarjev v Prago je odšel sinoči naš glavni urednik, gosp. Maks o Cotič, da tam zastopa naš list. Tu ostali sotrudniki njegovi prosimo torej potrpljenja naše čestite čitatelje, ako za njegove odsotnosti list ne bode povsem ugajal. Trudili se bodemo po svojih močeh, da uredujemo list v duhu našega glavnega urednika do njegovega povratka.

Osobne vesti. Na Lloydovem parniku »Cleopatra« sta dospela včeraj v Trst vladni svetnik in avstro-ogerski odposlanec v internacijalnem zdravstvenem svetu v Carjemgradu, dr. Rihard Oppenheimer iz Aleksandrije in egipčanski minister pravosodja Ibrahim-Paša Fuad iz Kajire.

Revizorjem in tajnikom »Zveze slovenskih posojilnic« je imenovalo načelstvo gospoda Franja Jošt-a; dosedanega večletnega knjigovodjo »Celjske posojilnice«.

Posojilnice, katere želé kakih pojasnil, ali revizije, naj javijo to naravnost »Zvezi slovenskih posojilnic« v Celji, katerej bode sedaj mogoče vsestransko vstrezati vsakojakim željam njenih članic.

Vse nove posojilnice pa vabimo, da pristopijo temu za naš narodno-gospodarski napredek jako važnemu društvu.

Na znanje. Mnogokrat smo naprošeni, da bi objavili med domačimi vestmi prireditve kakega navadnega vaškega plesa ali kaj enacega. Ker so pa take zabave, katere prirerajo navadno trije ali štirje vaški fantje le v lastno korist brez posebne važnosti, posebno pa v narodnem pogledu, naznanjamo, da se na taka naznanila ne bodemo ozirali in jih tudi ne priobčevali. V takih slučajih naj se dotičniki obrnejo z naročilom primernege inserata do našega upravnništva. Le veselice in zabave, ki so namenjene v prosep narodne stvari, bodemo vedno radi objavljali in priporočali. Toliko smo morali povedati — pa brez zamere!

Veselia pevskega društva »Kolo« bode 7. avgusta in ne 10. julija, kakor že javljeno. Toliko na znanje drugim! ratskim društvom.

ODBOR.

Veliki tamburaški zbor namerava ustanoviti s 1. julijem t. l., pevsko društvo »Kolo« v Trstu. Dotični tamburaški zbor gojil bode edino le slovansko glasbo na vsej razsežnej črti iste. Zbor bode v istini popolen, obstoječ iz 4 vrst bisernic, 5 vrst bračev, 4 vrst bugarij in 3 vrst berde-tov.

Pevsko društvo »Kolo« vstanovi dotični tamburaški zbor z namenom, da bode sodeloval pri društvenih koncertih, veselicah izletih itd., ter tako nadomestoval godbo pri prireditvi istih.

Kolikor se more razviditi iz zanimanja do tamburaškega zbora, zamoremo lahko že danes reči da bode isti štel nad 60 močij. Dosedaj prijavljenih je odboru društva 15 gospodičen in 20 gospodov.

Dotični gospodje in gospodične, ki so izrazili proti posameznim odbornikom kakor tudi zborovodji željo, da bi radi sodelovali pri tamburaškem zboru, in vsi oni, ki imajo veselje do te naše krasne narodne glasu, pozivljajo se uljudno, da se prijavijo odboru pevskega društva »Kolo« do 25., najkasneje pa do 30. t. m., ker na one, ki bi se prijavili kasneje, bi se to polletje ne moglo jemati

ozira; izjema bi bila le za izvežbanega tamburaša ali tamburašico. Členi se bodo vpisovali ob ponedeljkih in sredah od 8.—10. ure zvečer, in ob nedeljah od 3.—5. ure popoldne v prostorih »Delalskega podpornega društva« ulica Molin piecolo št. 1. I. nad., v tem času se vrše tudi pevske vaje. Natančneje podrobnosti se izvejo pri društvenem odboru.

Evo ti prilike, teržaška mladina, da se priučiš narodni glasbi v čast in ponos svojega naroda.

Odbor pevskega društva »Kolo«.

Veselia pevskega društva »Adrija«, katera se je imela vršiti minolo nedeljo v Barkovljah na korist ubožnim družinam radi izgredov zaprtih okoličanov in se je morala, kakor smo že javili, odložiti, vršila se bode z nespremenjenim sporedom v nedeljo dne 19. junija t. l. Onim blagodušnim gospodom rodoljubom, kateri so nam blagovoljno že naprej poslali radodarne doneske in katerih imena objavimo doslovno o veselici, bode že danes izročena srčna zahvala.

Ker ostane razpored nespremenjen, ne bodo se razpošiljala druga vabila.

Apelujemo do vseh bratskih nam društev in rodoljubov v Trstu in okolici, da store o tej priliki vsak svojo narodno dolžnost ter delujejo na to, da bode prihodnja nedeljo lepi vrt »Narodnega doma« v Barkovljah napolnjen do zadnjega prostora. Tako pokažemo pred svetom ljubezen do lastnega naroda in svojega brata — trpina. Spominjajmo se zlatih besed dičnega našega Gregoričiča:

Odprí sree odprí roke,
Otíraj bratovske solze.

Trž. podp. in bralno društvo priredi dne 24. julija t. l. izlet v Koprivo na Krasu. To prijavo naj blagovole vzeti na znanje druga društva ko določaje svoje veselice in izlete.

Razlika mej mestom in deželo. Pod tem naslovom nam pišejo: Po 20 letnem bivanju v mestu tržaškem, podal sem se slučajno na deželo v svoj rojstni kraj. Na potovanju mi je bila dana prilika, da opazujem napredek svojih domačinov v teku zadnjih 20 let.

Čudom sem se čudil, ko sem slišal povsem drugo govoricó, nego sem jo slišal in govoril ob času, ko sem se izselil. Tam sedaj govore lepo in malone čisto slovensčino, kar je časti in hvale vredno. Vprašal sem, kakor da je bilo mogoče doseči takih vspehov, v tako kratki dobi, vedé, da na deželi nimajo sredstev in ne prilike učiti se pravilnemu izgovarjanju lepega našega jezika.

Odgovorilo se mi je, da to stori vse ljubezen do materinege jezika, učiteljstvo, duhovščina in pa resna volja!

Premišljeval sem, kako da more kmet toliko napredovati, med tem ko mi tu v Trstu prav malo ali nič ne napredujemo. Tu je cela babilonija, vsak govori svoje domače narečje in le redki so oni, ki govore lepo pravilno slovensčino. Imamo tu možakov, ki se prištevajo celó nekakim prvakom v delavskih krogih, ali ako jih vprašaš, zakaj ne govore lepo pravilno slovenski — ti porečejo, da oni govore kranjsko in ne slovensko!! Zastonj je vsako dokazovanje, ti ljudje si ne dajo ničesa dopovedati, ker menijo, da imajo vse znanje v zakupu. Taki čudaki pa so le redke prikazni, ker akoravno govorimo različna narečja, se pa vsejedno čutimo Slovence!

Da, kar sem rekel o govoricí v mestu našem, je res žalostno, toda še žalostnejše je v okolici. V mestu nimamo slovenskih šol, v okolici imajo pa »forte močno« ljubezen do domačega »šrajanja«!

Bi li ne bilo mogoče delovati na to, da bi si čistili govoricó ter nameščali lepe slovenske besede mesto laških ali celó nemških?

Jaz mislim, da bi se to dalo doseči, ali trebalo bi dobre volje in pa malce energije.

V mestu imamo tu rojeno mladino, ki govori lepo in gladko slovensko — kadar mora. Kakor hitro pa ni v to siljena, pade zopet v podjedovani laški greh!

Naša društva ne morejo na deželo, da bi se tam ne osramotila z omenjeno našo mladino, kar treba na vsak način zaustaviti. Pijejo, igrajo, plešejo vse — po slovensko! Kakor hitro pa mislijo, da so prosti — pozabljujejo na prošnje in priporočila svojih voditeljev.

Na tem polju treba je še mnogo, mnogo orati in dolžnost je slehernega narodnjaka, da se

poprime dela in čiščenja plevela iz pšenice! Iz pšenice, vrli bratje, ljulko populimo!!

Deželan.

Sedaj je čas! Pišejo nam: O priliki zadnjih volitev v pekovsko zadrugo, oglasil se jo bil neki narodni pek, ter priporočal, naj se njegovi kolegi (pekovski pomočniki) otresejo laškega uradovanja v svoji zadrugi. Mi smo imeli priliko govoriti z nekajimi odborniki, in to, baš po zadnjih volitvah. Na naše očitjanje, zakaj da ne uradujejo, ako ne samo slovensko, pa vsaj v obeh deželnih jezikih, se nam je odgovorilo, da to ni tako lahko kakor si morda misli dopisnik cen. »Edinosti«. Na to da je treba začeti delovati že pred volitvami ter voliti samo take može, ki bi se zavezali vpeljati slovensko uradovanje v zadrugo. Reklo se nam je tudi, da bode stvar težavna, ker da zadruge so v magistratovih rokah in da bi tam gotovo kedo nasprotoval slovenskemu uradovanju!!

Pretečenega leta se je začelo prekasno, zato pa začnite letos še za časa in ne čakajte, da bi delali le posamezniki, ampak treba da delate vsi! Sedaj si izvolite možake narodnjake, bilo to komu pri magistratu ali magistratu samemu prav ali ne. Saj niste vi tu zaradi magistratnih uradnikov, ker ti so plačani, da vas služijo in ne narobe! Naj vas čisto nič ne briga, kaj poreče magistrat in njegja organi, ker oni vam ne dajo niti skorjice kruha, ako si je ne zaslužite krvavo. Zadruga je vaša in ne magistratova! Vi vzdržujete magistrat in ne on vas! Ako pa mislite, da bi vam magistrat, v slučaju, da uvedete slovensko uradovanje, razpustil zadrugo, se motite, ker nad magistratom so še drugi faktorji, ki imajo pravico in dolžnost, da čuvajo interese ljudstva.

Sedaj je torej čas, da pokažete nam in vsemu svetu, da ste še naši, ter da niste pozabili, kaj so peki nekaj bili, ko so se združevali v »Jadranski Zarji«. Čujemo dalje, da mislite izvoliti načelnikom nekega Laha (vseh Lahov je 5!), kar je že naprej jako slabo znamenje?

Pozor in na delo, ker resnobni so dnevi! Na svidenje!

Prijatelj.

Ni dovolj da tuk. c. kr. oblastnije razpisuje, malone vse objave v laškem, oziroma v nemškem jeziku, sedaj dohajajo celo iz srea Slovenije taki oglasi! V »Osservatoru« iz dne 14. t. m. je čitati neki »Concours« kateri ponuja neko službo na Kranjskem, in to samo v — nemškem jeziku! Srečni Nemei! Za vas skrbe, kakor se skrbi za lastno deo, medtem ko je Slovence le — pastork! Živela enakopravnost!

Huda nevihta razsajala je noč celo noč v Trstu in okolici, ki se tudi danes še ni polegla. Palo je tudi obilo dežja ter se je bati, da je stvar provzročila dokaj škode po vinogradih in drugih nasadih. Temperatura se je zdatno znižala.

Iz okolice nam poročajo: Nocojšnja noč je bila strašna. Vse sadno drevje je hudo poškodovano, vejevje polomnjeno. Še zeleno sadje leži po tleh. Mnogo škode je posebno na trtah. Mladje in zarod so vsi okleščeni in poškodovani. Škode ni mogoče oceniti niti približno. Tudi morje je razburjeno in zelo šumeče kakor bi bilo meseca januarja v najhujši zimi.

Velika nesreča se je dogodila včeraj popoldne v nekem kamenolomu nad sv. Ivanom, kjer so delali štirje delavci, med njimi Andrej Mlač, 28 let star, stanujoč na Vrdeli št. 143. Lomili so na znožju kamenoloma kamen. Ko je zapazil 37letni Anton Milkovič, da se je začel premikati kamen, katerega so ravno lomili, dal je dotično znamenje za pozor. Troje delavev odmaknilo se je na levo Mlač pa je odskočil na desno. Isti hip se je zvalil in padel z vso močjo na tla tudi 70—80 stotov težki kamen in o nesreča, padel je ravno na reveža Mlača.

Sodrugí njegovi skušali so mu odpomoči, ali ves njihov trud je bil brezuspešen. Seveda je bilo njegovo truplo koj vse stlačeno tako, da ga ni bilo več spoznati, in on je zdihnil že za par minut dušo.

Prenesen je bil potem na njegov dom. Pokojnik je zapustil udovo z dvema otrokoma.

Loterijske številke, izrebane dne 15. t. m.: Brno: . . . . . 75, 8, 68, 5, 27.

Različne vesti.

Predsednik zbornice magnatov Viljelm pl. Toth je umrl predvčerajšnjem popoldne v Nyitra-

Ivanka. Porodil se je dne 28. avgusta 1832. iz stare plemenite ogerske rodovine. Po dovršenih pravoslovnih naukih se je leta 1860. ustanovil v mestu Neutra kot odvetnik ter bil tu že prihodnje leto izbran državnim poslancem. Kot tak je pripadal adresni stranki, ter je po svoji energiji in vsestranski vrlini kot parlamentarec hitro obrnil na se pozornost merodajnih krogov. Od leta 1871. do 1873. je bil minister za notranje zadeve, leta 1879. pa je postal predsednik skupnega najvišjega računskega dvora. Leta 1895. je stopil v pokoj, 22. novembra 1896. pa je bil imenovan predsednikom ogerske zbornice magnatov.

Življenje dal, da reši življenje. V ponedeljek dogodil se je na Voloski redek dogodek, ki dokazuje, da ne samo plemenitašem bije plemenito sree, marveč da bije tako sree tudi navadnemu beraču. Dogodek je bil ta-le: Zeló utrujen se je vsedel ob cesti pred Volosko 66letni berač Ivan Fiala. Komaj je sedel, pritekli sti mimo njega dve deklicí bledi kot stena in klicajoči na pomoč. Kaj se je zgodilo? Za deklicama skakal je razljučeno strupen gad in je bil njima že skoro za petami. Blagi starček, videvši v kakoj nevarnosti sti nedolžni bitji, ni premišljeval kaj naj stori, nego planil je mladeniško hitrostjo kvišku in pograbil z levo roko gada, ki ga je pa, ovivši se mu okolu roke, pičil tako hudo, da je moral spustiti takoj kačo, sam pa se je zgrudil v hudih bolečinah na tla.

Gad se je zopet spustil za deklicama, ali ti dve sti bili že daleč dovolj, da ju ni mogel več ujeti. Starčku je med tem grozno otekla roka in prsi. Prenešen potem v bolnišnico umrl je že čez par ur v groznih bolečinah. Njegove zadnje besede so bile: »Moje življenje je bilo itak brezpomembno. Od kar živim, bil sem vedno nesrečen: storil sem vsaj to, da sem rešil vsaj dvoje otrok gotove smrti«. Kak spomenik bi bilo treba postaviti temu siromaku, če se že postavljajo tako veliki in krasni spomeniki možem, kojih zasluge se ne morejo meriti z zaslugo tega reveža.

Izložba inženirjev in arhitektov v Pragi. se je dne 15. t. m. slovesno otvorila.

Svetovni sestanek časnikarjev se bode vršil letos dne 26. septembra v Lissaboni, kakor je sklenil centralni urad časnikarskega društva dne 15. t. m. v Heidelbergu. Na sestanku se bodo razpravljala važna vprašanja glede brzojavnega tarifa, ustanovitve posredovalnega urada za dopisnike, literarno lastnino, internacionalnega razsodišča in več drugih zanimivih točk.

Nesreča vsled utrganja oblaka. V Belapolanki v južni Srbiji zgodila se je v torek velika nesreča. Utrgal se je oblak in nastali so hipoma celi potoki, ki so drvili tako silo, da so porušili več hiš in izruli mnogo tudi močnih dreves. Utonilo je 5 žensk in 4 otroci. Ob enem se je usula grozna toča, ki je uničila popolnoma vso setev.

Škof Strossmayer in gospa Borštnikova. — Gospa Borštnikova je te dni gostovala v Djakovu, kjer ima slavni hrvaški vladika Strossmayer svoj sedež. Gospa Borštnikova je nastopila v »Trilby« in v »Fužinarju«. Umeje se pač ob sebi, da jo je občinstvo kaj ljubeznivo sprejelo in jej poklonilo cvetlie in šopkov, a tudi sam vladika Strossmayer jo je odlikoval na jako laskav način. Dne 12. t. m. je vladika Strossmayer sprejel gospo Borštnikovo v avdijenci in se z njo razgovarjal celo uro, povabil jo je na diné in jej naposled poklonil svojo sliko z napisom »U znak štovanja i privrženosti. Preporučujem se Vašoj miloj uspomeni i pobožnoj molitvi. Josip Juraj Strossmayer«.

Koledar:

Danes v četrtek 16. junija: Franc Regij, sp.; Beno, šk. Jutri v petek 17. junija: Jezusovo sree; Adolf, škof.
Solnina: Izhod ob 3. uri 39 min. Zahod „ 8. „ 22 „
Lunina: Izhod ob 1. uri 23 min. Zahod „ 6. „ 20 „
 Ta je 25. teden. Danes je 164. dan tega leta, imamo torej še 199 dni.

Zadnje vesti.

New-York 16. Glasom brzojavke iz Guantanamo je ameriksanska mornarska pehota zapolnila 400 Špancev v beg. Štirideset Špancev je ubitih in jeden Amerikance lahko ranjen.

»Evening Journal« javlja in Guantanamo: Ameriksanska patrolja se je vrnila večeraj na večer z 18 vjetimi Španci nazaj v tabor. Zaplenili so tudi

100 pušk Mauer-jevega sistema in 10.000 patronov. Amerikani javljajo, da so Španci imeli v različnih zadnjih bitkah 100 mrtvih in 200 ranjenih.

Washington 16. Brzojavka admirala Sampsona se glasi: Amerikani so s pomočjo ustašev zasedli mesto Accerraderos.

San Domingo 16. Ustaja je povsem vdušena.

Dunaj 16. Ministerski predsednik grof Thun je bil danes v jutro poklican v avdijencijo k cesarju.

Lvov 16. V različnih krajih Galicije vršili so se izgredi proti židom. Vojaštvo je razposlano na vse strani. Položaj je zelo kritičen.

Dunaj 16. Direktni vlak, ki odhaja ob 9. uri zvečer iz Dunaja, skočil je med Vuhredom in Zeiholnom iz tira. Nesreče ni nobene.

Rim 16. Ob 3. uri pop. otvoril je predsednik zbornice, v navzočnosti mnogoštevilnih došlih poslancev.

Dunaj 16. Danes zjutraj prišel je sem češki namestnik grof Coudenhove. Ta prihod je najbrže v zvezi z namenom, da bi imeli kake konference med češkimi in nemškimi zaupniki.

Odlikovan fotografski „atelier“!

Acquedotto h. št. 25!!

Usojam si naznaniti sl. občinstvu, da sem na **Acquedottu 25** odprl svojo filjalko. Atelier je urejen moderno in preskrbljen aparati najnovejega sistema. Fotografije v vsaki obliki do naravne velikosti na papirje vsake vrste: celoidin, albumin, platin itd. itd. Izdelovanje natančno, dovršeno. Cene kolikor sploh možno nizke. Posebno se priporočam v izdelovanje skupin rodbinskih in drugih; reprodukcij po vsaki, tudi že obledeli fotografiji, oljnatih slik, akvarelov; fotografij v naravnih barvah. — Kdor se hoče prepričati, naj blagovoli osebno obiskati moj atelier in si ogledati tam izložene slike! Atelier je na **Acquedottu št. 25.**

Anton Jerkič,

odlikovan fotografski atelier.

V Gorici: na Travniku 11. **V Trstu:** na Acquedottu 25.

100 do 300 glđ.

zamorejo si pridobiti osebe vsakega stanu v vsakem kraju gotovo in pošteno, brez kapitala in rizika z razpečevanjem zakonito dovoljenih državnih papirjev in srečk. Ponuodbe pod naslovom **Ludwig Oesterreicher, v Budimpešti, VIII Deutsegasse 8.**

OLJA

Zaloga na debelo in na drobno. Pošiljatve le od 5 lit. naprej.

CENE:

OLJE jedilno fino	Liter nvč.	28
„ „ finejše	„	32
„ oljkino	„	36
„ „ fino	„	40
„ namizno	„	44
„ „ finejše	„	48
„ „ Extra	„	52, 56
„ „ Specjalit.	„	64, 72

OLJA za cerkvene svetiljke v vrčih orig. od lit. 15, 20, 25 po zmernih cenah. Pošiljatve na debelo namreč za razprodajalce, so da se ni bati nikake konkurence.

Za Trst in okolico prosto na dom, pustivši vrč na posodo.

ANTON SIRCA

Trst, Via Aquedotto št. 9.

Nova centralna čevljarnica v Trstu.

Via Maleanton št. 2.

Bogat izbor čevljev

za gospode, gospe in otroke.

Delo solidno, trpežno in po mogočih konkurenčnih cenah.

Pozor!

Tržaški in okoličanski Slovenci, kateri želé piti izvrstna hrvaška črna, rudeča in bela

tri leta stara vina,

kakor tudi izvrstno in vedno frišno pivo iz Vrhniške tovarne, naj blagovolé obiskati znano gostilno Frana Valetiča v ulici Solitario št. 12. — Zagotavljuje točno postrežbo beleži udani

Franjo Valetič,
v ulici Solitario 12.

Mehanična delavnica
ANTONA SKERL-A V TRSTU,
 Via S. Lazzaro št. 6, nasproti palače Salem.
 Zaloga originalnih šivalnih strojev „Adria“ iz Budimpešte in koles iz najbolj slovečih notrajnih in inozemskih tovarn.
 Šivalni stroji se garantujejo pet let, kolesa eno leto.
 Izvršujejo se poprave šivalnih strojev, koles, motorjev na plin itd.
 Delavnica za briljantno nikiliranje.
 Zaloga vseh pripadkov za kolesa in šivalne stroje.
 Postavljanje in popraviljanje električnih zvoncev.
 Prodaja — menja — najem koles.
 Vsakovrstna popraviljanja in naročbe izvršujejo se najnatančneje, brzo, po nizkih cenah.

Le **50** nvč. za **4** žrebanja **Predzadnji teden**
Glavni dobitek 1krat 100.000 Kron in 4krat 25.000 Kron
 v gotovini z odbitkom 20%
Srečke jubilejne razstave po 50 nvč.
 I. žrebanje: 24. junija 1898.
 II. žrebanje: 6. avgusta 1898.
 III. žrebanje: 15. septembra 1898.
 IV. žrebanje: 22. oktobra 1898.
 priporočajo: Giuseppe Bolaffio, Mandl & C. Ign. Neumann, Enr. Schiffmann, Ales. Levi, Il Mercurio Triestino, M. Nigris.